

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 13Csp/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118205951
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2118205951.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti žalovanému: U. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/XX, M., o zaplatenie 1.674,78 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a** .

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 09.07.2018, doručenu súdu dňa 13.07.2018, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.674,78 eura spolu s úrokom v sume 79,65 eura, úrokom z omeškania v sume 3,34 eura, úrokom vo výške 15,90% ročne z nezaplatennej istiny, t.j. zo sumy 1.917,25 eura od 24.11.2017 do 27.02.2018, zo sumy 1.816,69 eura od 28.02.2018 do 28.03.2018, zo sumy 1.686,55 eura od 29.03.2018 do 23.05.2018, zo sumy 1.674,78 eura od 24.05.2018 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny, t.j. zo sumy 1.917,25 eura od 24.11.2017 do 27.02.2018, zo sumy 1.816,69 eura od 28.02.2018 do 28.03.2018, zo sumy 1.686,55 eura od 29.03.2018 do 23.05.2018, zo sumy 1.674,78 eura od 24.05.2018 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 79,65 eura od 24.11.2017 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania.

2. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 13Csp/55/2018-47 zo dňa 13.11.2018. Vzhľadom na to, že žalovaný podal proti platobnému rozkazu včas odpor s vecným odôvodnením, súd uznesením č.k. 13Csp/55/2018-56 zo dňa 04.01.2019 platobný rozkaz zrušil.

3. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX uzatvoril žalobca so žalovaným R. zmluvu č. XXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške X.XXX,- eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 20.03.2019. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 23.11.2017 v zmysle § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v súlade s Úverovou zmluvou a VOP, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Druhou upomienkou/Opakovaným upozornením zo dňa 20.09.2017. Pohľadávka voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia (dňa 23.11.2017) predstavovala 2.090,24 eura a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 1.917,25 eura, úrokov 79,65 eura, úrokov z omeškania 3,34 eura, poplatkov 90,- eur (ktoré si žalobca od žalovaného v súdnom konaní neuplatňuje). Žalovaný po zosplatení úveru do dňa podania žaloby uskutočnil úhrady spolu vo výške 242,47 eura, o ktoré bol

znižený dlh žalovaného. Ohľadne nároku na zmluvný úrok po predčasnom zosplatnení má žalobca má za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení, pričom odkazuje na aktuálnu rozhodovaciu prax.

4. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že nesúhlasí a neuznáva žalobcom uplatnený nárok a považuje ho za neopodstatnený v celom rozsahu. Bol klientom žalobcu, jeho č.ú. bolo X XXXX XXXX XXXX XXXX. Tento účet mu v F. banke zriaďovala G.. D. S., ktorá od júna XXXX do júna XXXX pracovala na pozícii riaditeľky v F. banke a.s.. G.. D. pozná cca XX rokov (bola priateľkou jeho kamaráta Q. D. z M.). Žiadny iný účet v F. banke žalovaný nemal zriadený. Osobný účet č. X XXXX XXXX XXXX XXXX bol dňa XX.XX.XXXX na jeho meno otvorený a zobrať úver na sumu X.XXX,- eur bez jeho vedomia. On osobne G.. D. nežiadal o založenie žiadneho ďalšieho účtu, ani si na žiadosť nebral v F. banke a.s. úver. Jeho údaje musela zneužiť G.. D. S. a tiež musela sfaľšovať jeho podpis pri zriaďovaní nového účtu a tiež pri vybavovaní úveru a podpísaní úverovej zmluvy, nakoľko tieto nikdy nezriaďoval a tiež neuzatváral. A. je ani pravda, že by ho G.. D. S. bola požiadala o založenie ďalšieho účtu a tiež, aby si zobral úver v F. banke. Zriadenie účtu a tiež otvorenie a zobrať úveru na sumu X.XXX,- eur na jeho meno bolo zrealizované podvodom a bez jeho vedomia a keď podpis na zmluvách je jeho, bol určite sfaľšovaný. Tento úver neuzatváral a tým pádom ani nesplácal, splácala ho G.. D., takže keby to bol jeho úver, tak prečo by to splácala G.. D.. Takže G.. T. na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že žalovaného uviedla do omylu. Pýta sa, či je vôbec možné, aby si niekto cudzí na jeho meno zriaďoval účet, neplatil ho a on aby bol zodpovedný za jeho splácanie. O zneužití jeho osobných údajov na podvodné konanie žalobcu informoval listami dňa XX.XX.XXXX a dňa XX.XX.XXXX.

5. V replike žalobca uviedol, že prikladá dôkazy, z ktorých je zrejmé, že obrana žalovaného spočívajúca v spochybnovaní zodpovednosti za záväzky z dôvodu spáchania trestného činu neobstojí, keďže jeho námietkami vo forme podania trestného oznámenia sa zaoberali príslušné orgány, ktorá právoplatne rozhodli o ich neopodstatnenosti. Žalobca upriamuje pozornosť najmä na duplicitné trestné oznámenie žalovaného, ktoré môže naznačovať, že žalovaný sa podávaním trestných oznámení snaží vyhýbať zodpovednosti za svoje záväzky. Pre úplnosť žalobca dopĺňa aj Odpoveď žalobcu ako banky na reklamáciu žalovaného ako klienta ohľadom započítania pohľadávok, pri ktorej banka vrátila klientovi prostriedky započítané na úhradu jeho záväzku, na základe v tom čase prebiehajúceho trestného konania. Za základe predložených dôkazov žalobca trvá na uplatnenom nároku v celom rozsahu, keďže na obranu žalovaného nemožno, vzhľadom na výsledok právoplatne skončeného trestného konania ohľadom žalovaným tvrdenom trestnom čine, v tomto konaní prihliadať.

6. V duplike sa žalovaný vyjadril, že na ňom bol spáchaný bankový podvod. Dôrazne vyhlasuje, že si v F. neuzavrel účet XXXXXXXXXXX, tobož si nezobral žiadny úver. Nikdy nemal v rukách zmluvu na účet XXXXXXXXXXX a samozrejme ju ani nemohol podpísať. V F. banke bol toto viac krát reklamovať a pýtal od nich zmluvu, ktorú vraj podpísal. Túto zmluvu ako aj zmluvu na úver mu nikdy neposkytli k pozretiu. On nedisponuje týmito zmluvami, keďže ich nikdy nepodpísal. Stále dostáva rôzne upozornenia a uznesenia, na ktoré reaguje tak, ako reaguje, resp. niekedy nevie, ako má reagovať a stále nevie, ako sa z tohto kolotoča dostať. Vie, kto toto všetko spravil. Bola to bývala riaditeľka pobočky G.. S. D., na ktorú podal trestné oznámenie. Keď podával toto trestné oznámenie na obvodnom oddelení PZ v M., už tam príslušníci PZ vedeli, o koho ide. Ukázali mu jej fotografiu s tým, že s ňou mali dočinenia. Pri výsluchu uviedla, že žalovaný súhlasil s tým, že si v F. banke zavedie ďalší účet (pritom už jeden mal) a na ten si zoberie úver, aby jej mohol tieto peniaze požičať. Toto nie je pravda a tým oklamala E. v S.. Taktiež pri šetrení trestného oznámenia, ktoré podal, sa nikto nezaoberal tým, že podpis, ktorý sa nachádza na úverovej zmluve patrí G.. S. D. alebo žalovanému. Žalovaný trvá na tom, aby bol v rámci súdneho konania prizvaný grafológ, ktorý by určil (pokiaľ sa G.. D. neprizná, že to bola ona), kto vlastne úverovú zmluvu podpísal, nakoľko žalovaný stále trvá na tom, že si žiadny druhý účet nezriaďoval a keď bol tento zriadený, tak jedine podvodným konaním zo strany G.. S. D., ktorá zneužila jeho osobné údaje a podvodne zriadila aj účet aj úverovú zmluvu. Ešte chce dodať, že F. banka dala G.. S. D. výpoveď a to pravdepodobne na základe jej neoprávneného konania. Ťažko sa mu bojuje voči niečomu, čo neurobil a prosí súd, aby stanovil súdne konanie, kde by mala byť prizvaná G.. D. prípadne svedkovia, ktorí potvrdia, že na ňom bol spáchaný bankový podvod. Žalovaný už má XX rokov, je bezúhonný občan a na budúci rok chce ísť do dôchodku, kde už nechce zažívať stresy s predmetným prípadom, ktorý mu znepríjemňuje život.

7. Na výzvu súdu žalobca uviedol, že prikladá výpis pohybov na účte z interného systému žalobcu, z ktorého vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške X.XXX,- eur. Časť finančných prostriedkov vo výške 225,- eur použil žalovaný na úhradu poplatku za poskytnutie úveru započítaním na poskytnutý úver v deň jeho poskytnutia a časť finančných prostriedkov vo výške 4.275,- eur bola žalovanému vyplatená na jeho účet č. X Žalobca zároveň v prílohe prikladá výpis z účtu žalovaného G. X za predmetné obdobie, z ktorého vyplýva skutočnosť, že na osobný účet žalovaného žalobca poukázal sumu X.XXX,- eur. Žalovanému bol na základe zmluvy dňa XX.XX.XXXX poskytnutý úver vo výške X.XXX,- eur. Do dátumu zosplatnenia uhradil žalovaný na istinu sumu 2.582,75 eura, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatnenia predstavovala sumu 1.917,25 eura (poskytnutá suma 4.500,- eur - splátky istiny 2.582,75 eura = 1.917,25 eura). Po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby žalovaný uskutočnil úhrady spolu vo výške 242,47 eura, ktoré boli započítané na istinu, a tak dlžná istina ku dňu podania žaloby predstavovala 1.674,78 eura (1.917,25 eura - 242,47 eura = 1.674,78 eura). Žalovaná istina predstavuje výlučne žalobcom poskytnuté prostriedky, ktoré žalovaný nesplatil. Úroky a poplatky si žalobca uplatňuje ako príslušenstvo. Žalovaný spolu na predmetný úver uhradil sumu 4.666,02 eura, pričom suma 1.840,80 eura bola započítaná na úrok a suma 2.825,22 eura bola započítaná na istinu. Po podaní žaloby žalovaný neuskutočnil žiadnu úhradu.

8. Žalovaný sa na pojednávaní vyjadril, že druhý podpis bol fingovaný riaditeľkou pobočky, pričom po nahliadnutí do úverovej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX uviedol, že podpis na úverovej zmluve nie je jeho podpisom. Na základe tejto úverovej zmluvy mu nebola poskytnutá žiadna suma, on na túto zmluvu nič neuhrádzal. Mal svoj účet v F. banke, zrazu mu prišli nejaké SMS-ky o platení niečoho, o čom nič nevedel. Išiel sa opýtať do F. banky, kde mu povedali, že má spravený druhý účet. Dozvedel sa, že to platila G. cez účet svojej dcéry, ona tam bola riaditeľka, jednoducho ona fingovala túto zmluvu, to nie je vôbec jeho podpis, je to kostrbaté. Myslí si, že ona mala nejaké problémy, potrebovala peniaze. Poznal sa predtým s jej bývalým priateľom, využila to, že ho poznala a zobrala takto úver aj na svojho bývalého priateľa. Chodil pravidelne do F. banky, pravidelne sa na to pýtal, absolútne mu neboli ochotní ukázať túto zmluvu, trvá to od roku XXXX. On žiadne peniaze nevidel, podal na ňu trestné oznámenie. Spáchala podvod na banke. Potrebovala peniaze, pretože mala firmu, ktorá skrachovala, išli ľudia po nej. Stále trvá na tom, čo povedal, s tým, že ho S. D. oklamala, on zmluvu nepodpísal, peniaze nepreberal.

9. Žalobca ako dôkazy predložil Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru zo dňa XX.XX.XXXX, Všeobecné obchodné podmienky F. banka X., a.s. účinné od XX.XX.XXXX, Sadzobník poplatkov, Výzvu na predčasné splatenie úveru zo dňa XX.XX.XXXX, Opakované upozornenie zo dňa XX.XX.XXXX, Prehľad splácania - do predčasného zosplatnenia, Prehľad splácania - po predčasnom zosplatnení, Stav omeškaných splátok na úvere, Prepočet zmluvných úrokov, Prepočet úrokov z omeškania, Uznesenie E.Z v S. C.:ORP-XXXX/X-VYS-TT-XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Uznesenie OP S. sp.zn. XPn XXXX/XX/XXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX, list F. banka X., a.s. zo dňa XX.XX.XXXX, výpis z účtu, Všeobecné obchodné podmienky - F. banka X., a.s. účinné od XX.XX.XXXX.

10. Žalovaný ako dôkazy predložil Upozornenie zo dňa 20.10.2017, e-mailové správy č.l. 112-113 a navrhol doplniť dokazovanie výsluchom svedkyne G.. S. D. a jej bývalého priateľa.

11. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

12. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

13. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

14. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami, odpisom registra trestov, Trestným rozkazom OS Trnava sp.zn. XT/X/XXXX zo dňa 09.01.2018 a výsluchom žalovaného (§

295 CSP), keď pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania a žiadal pojednávať v jeho neprítomnosti, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

15. V konaní žalobca predložil Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, v ktorej je ako banka označený žalobca a ako klient žalovaný. Na základe uvedenej zmluvy mal žalobca poskytnúť žalovanému úver vo výške X.XXX,- eur, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 15,9 %, RPMN vo výške 20,15% a priemernou hodnotou RPMN vo výške 20,54%, pričom celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť, bola uvedená v sume 6.817,20 eura. Za poskytnutie úveru mal žalovaný zaplatiť poplatok vo výške 225,- eur, ktorá suma bola započítaná na úver, z ktorého dôvodu bola na základe zmluvy vyplatená suma 4.275,- eur. Žalovaný sa mal zaviazat' splácať úver v 60 mesačných anuitných splátkach vo výške 109,87 eura. Na predmetný úver bola celkom zaplatená suma 4.666,02 eura, z čoho suma 1.840,80 eura bola započítaná na úrok a suma 2.825,22 eura bola započítaná na istinu. Listom zo dňa 20.09.2017 vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok úveru s upozornením, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní svoje právo a požiada o zaplatenie celej svojej pohľadávky. Výzvou zo dňa 23.11.2017 žalobca oznámil žalovanému, že rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru a žiadal uhradiť celý dlh vo výške 2.090,24 eura s príslušenstvom najneskôr do 03.12.2017.

16. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

17. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

18. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu 19.03.2014), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu 19.03.2014), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

23. Podľa § 35 ods. 1 OZ, prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavovať.

24. Podľa § 40 ods. 1, 3 a 4 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. (1) Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. (3) Písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom

alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou. (4)

25. Podľa § 43c ods. 1 a 2 OZ, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. (1) Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím. (2)

26. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (1) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. (2)

27. Podľa Čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

28. Žalobca v konaní predložil Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. zo dňa XX.XX.XXXX, o ktorej tvrdil, že ju uzavrel so žalovaným. Žalovaný však uvedené poprel, s tým, že úverovú zmluvu nepodpísal, podpis na úverovej zmluve nie je jeho podpisom, na základe uvedenej úverovej zmluvy mu nebola poskytnutá žiadna suma a na túto zmluvu nič neuhrádzal. Na uvedené skutkové tvrdenia žalovaného žalobca reagoval len v tom zmysle, že námietkami žalovaného vo forme podania trestného oznámenia sa zaoberali príslušné orgány, ktorá právoplatne rozhodli o ich neopodstatnenosti, pričom na obranu žalovaného nemožno podľa názoru žalobcu, vzhľadom na výsledok právoplatne skončeného trestného konania ohľadom žalovaným tvrdenom trestnom čine, v tomto konaní prihliadať.

29. Súd v súvislosti s argumentáciou žalobcu však poukazuje na ustanovenie § 193 CSP, upravujúce viazanosť súdu inými rozhodnutiami, v zmysle ktorého je súd o.i. viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto je jeho páchatelom. Súd však nie je viazaný oslobodzujúcim rozsudkom (viď nález Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 409/2014-31 zo dňa 08.04.2015), z ktorého dôvodu potom nie je súd viazaný ani uznesením o odmietnutí trestného oznámenia žalovaného. V konaní bol súd oprávnený sám si vyriešiť otázku, či úverovú zmluvu podpísal žalovaný, naviac, keď podpis žalovaného na zmluve nebol v trestnom konaní podrobený znaleckému skúmaniu, a teda táto otázka v trestnom konaní nebola uspokojivo vyriešená.

30. V trestnom konaní vyšetrovateľ vychádzal len z vyjadrenia banky, že sporná zmluvná dokumentácia je v súlade s podpisovým vzorom žalovaného, čo však nepostačuje. Podľa názoru súdu, porovnaním podpisu žalovaného na odpore a duplike s podpismi pri mene žalovaného na zmluvných dokumentoch sú namieste pochybnosti o pravosti podpisu žalovaného na zmluvných dokumentoch, keď tieto sa javia ako napodobeniny podpisu žalovaného (kostrbatý, akoby nenacvičený podpis). Zároveň je zarážajúci rozdiel medzi podpisom žalovaného na zmluve a na žiadosti, ktoré podpisy sa nepodobajú, a to napriek tomu, že malo ísť o podpisy tej istej osoby z jedného dňa. Súd zdôrazňuje, že podpis žalovaného v trestnom konaní nebol podrobený znaleckému skúmaniu, pričom pravosť jeho podpisu nemožno mať za preukázanú len z vyjadrenia banky, že je v súlade s podpisovým vzorom. Z uznesení z trestného konania nevyplýva, že by žalovaný úverovú zmluvu podpísal, ani vôľa žalovaného uvedenú zmluvu uzavrieť. Žalovaný sa v tomto smere od trestného oznámenia až doposiaľ vyjadroval konzistentne, pričom ak aj istý čas toleroval uvedenú zmluvu, bolo tak z dôvodu, že veril, že ju G. riadne splatí, nikdy však v rámci trestného konania ani neskôr neuznal, že zmluvu uzavrel.

31. Strana sporu má v prvom rade povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje a s ktorou súvisí povinnosť dôkazná, t.j. označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Dôkazné bremeno ohľadom určitej skutočnosti leží na tej strane sporu, ktorá z existencie tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, teda ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí. Ak žalobca tvrdil, že žalovaný dňa XX.XX.XXXX podpísal úverovú zmluvu, pričom žalovaný poprel, že na zmluve je jeho podpis, bolo povinnosťou žalobcu označiť alebo predložiť

súdu relevantné dôkazy na preukázanie, že ide o pravý podpis žalovaného. Keďže takéto dôkazy ani neoznačil, ani nepredložil, súd nemohol jeho tvrdenie považovať za preukázané.

32. Súd pritom poukazuje na uznesenie NS SR sp.zn. 5Obo/52/2010 z 24.06.2010, podľa ktorého „Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná, a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá.“. V sporovom platí aj tzv. negatívna dôkazná teória, ktorá vychádza z toho, že nemožno od strany spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti (napr. tvrdenie, že žalovaný nepodpísal), v dôsledku čoho dochádza k preneseniu dôkazného bremena na protistranu, v tomto prípade na žalobcu.

33. Hoci teda žalovaný v konaní spochybnil podpis na zmluve a uviedol, že nejde o jeho podpis a ďalej pri výsluchu uviedol, že nebol prítomný pri podpise zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX a meno A. mu nič nehovorí, žalobca nenavrhol žiaden dôkaz na preukázanie pravosti podpisu žalovaného (skúmanie znalcom grafológom), ani žiaden dôkaz ohľadom spôsobu uzatvárania zmluvy (napr. výsluch osobného bankára uvedeného v zmluve). Žalobcom uvádzané tvrdenie o tom, že zmluvu podpísal žalovaný, je takého charakteru, že to mal byť práve žalobca, kto mal v spore preukázať, že podpis na úverovej zmluve je pravým podpisom žalovaného.

34. Súd poukazuje na ustanovenie § 207 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého je nevyhnutné, aby v prípade, ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré sú potrebné vedecké poznatky, bolo vykonané znalecké dokazovanie. Posúdenie pravosti podpisu je vysoko odbornou otázkou, ohľadom ktorej všeobecný súd nie je oprávnený rozhodnúť bez jej odborného posúdenia, žalobca však návrh na vykonanie znaleckého dokazovania pred vyhlásením dokazovania za skončené nevzniesol. Keďže žalovaný poprel pravosť svojho podpisu na zmluve, bolo na žalobcovi, ktorý zmluvu ako dôkaz predložil, a ktorý na základe nej uplatňoval voči žalovanému nárok, aby v rámci svojho dôkazného bremena preukázal, že žalovaný zmluvu podpísal. Žalobca tak bol povinný uplatniť v konaní tvrdenie, že podpis žalovaného na návrhu je pravý a na preukázanie tohto tvrdenia navrhnúť relevantné dôkazy. Žalobca však vykonanie žiadnych dôkazov ohľadom pravosti podpisu žalovaného na úverovej zmluve nenavrhol (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13CoZm/16/2016 zo dňa 14.09.2016).

35. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že žalovaný uzavrel predmetnú úverovú zmluvu jej podpísaním a prejavil tak vôľu úverovú zmluvu uzavrieť (§ 35 ods. 1 OZ), a teda nebolo preukázané uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme tak, ako to predpokladá § 9 ods. 1 ZoSÚ, ide preto o absolútne neplatný právny úkon podľa § 40 ods. 1 OZ, na ktorú skutočnosť musí súd prihliadať z úradnej povinnosti (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 25Co/527/2015 zo dňa 22.02.2017).

36. Súd poukazuje na to, že na prejednanie veci nariadil pojednávania, na ktoré predvolal žalobcu, ktorý sa však z pojednávania ospravedlnil a žiadal pojednávať v jeho neprítomnosti. Pri postupe súdu podľa § 181 ods. 2 CSP súd uviedol, že nemá za preukázané, že by medzi stranami sporu došlo k platnému uzavretiu úverovej zmluvy. Súd nebol povinný o uvedenom žalobcu upovedomiť písomne, pretože postup v zmysle § 181 ods. 2 CSP sa realizuje práve na pojednávaní, pričom žalobca sa sám vzdal možnosti dozvedieť sa predbežné právne posúdenie veci súdom.

37. Keďže v konaní nebolo preukázané, že bola uzavretá písomná úverová zmluva, žalobcovi mohlo vzniknúť iba právo požadovať od žalovaného sumu, ktorá mu bola na základe úverovej zmluvy poskytnutá, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia. V konaní však nebolo preukázané, že to bol žalovaný, ktorému bola suma úveru vyplatená, keďže žalovaný uvedené poprel a žalobca skutočnosť, že suma úveru bola vyplatená práve žalovanému (a nie G. D., ktorá úver aj splácala z účtu svojej dcéry) ničím nepreukázal. Keďže nebola preukázaná pravosť podpisu žalovaného na zmluve, ani skutočnosť, že žalovaný bol pri uzatváraní zmluvy vôbec prítomný, a zároveň G.. S. D. v zmysle vyjadrení v trestnom konaní potrebovala úver pre svoju potrebu a ako vtedajšia riaditeľka pobočky mala aj možnosť uvedenú sumu úveru z účtu vybrať, nemožno mať za preukázané, že úver bol vyplatený práve žalovanému.

Z uvedeného dôvodu nemožno považovať žalovaného za aktívne vecne legitimovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia.

38. Naviac, keďže na základe zmluvy bola poskytnutá suma 4.275,- eur (4.500,- eur mínus poplatok za poskytnutie úveru 225,- eur) a na úver bola (podľa nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu v podaní zo dňa 20.06.2019) zaplatená celkom suma 4.666,02 eura (bez ohľadu na to, kým), bola žalobcovi vrátená celá čerpaná suma, a niet sumy bezdôvodného obohatenia, na ktorú by mal žalobca nárok.

39. Súd dodáva, že právny vzťah medzi stranami sporu, ktorý mal byť založený predmetnou úverovou zmluvou, by (v prípade platne uzavretej zmluvy) bol právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, ktorý by bolo nevyhnutné posudzovať nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.). Žalobca a žalovaný mali uzavrieť úverovú zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ. Keďže zmluva, ktorá mala byť uzavretá medzi stranami sporu, má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ celkovú výšku spotrebiteľského úveru. Pojem „celková výška úveru“ nie je totiž dohodnutá suma úveru v zmluve o úvere, ale suma, ktorá bola reálne daná spotrebiteľovi k dispozícii. Ak je v zmluve dohodnutá suma, z ktorej však dlžník dostane k dispozícii len časť, a to po započítaní napr. poplatku za poskytnutie úveru, potom musí podľa § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ zmluva obsahovať aj celkovú výšku úveru. V predmetnej zmluve sa ako výška úveru uvádza suma 4.500,- eur, avšak z tejto sumy bol v okamihu jeho poskytnutia odpočítaný poplatok za poskytnutie úveru vo výške 225,- eur, a teda na základe zmluvy bola reálne poskytnutá iba suma 4.275,- eur. Tú skutočnosť, že na základe zmluvy má byť daná reálne k dispozícii len táto nižšia suma, však zmluva nikde neobsahuje. V takomto prípade absencie podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere by sa spotrebiteľský úver (v prípade, že by bol so žalovaným platne dojednaný) považoval v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ i tak za bezúročný a bez poplatkov, a teda žalobca by nemal nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatku za poskytnutie úveru, ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní vrátenej sumy. Keďže však na úver bola zaplatená vyššia suma (4.666,02 eura) oproti sume čerpaného úveru (4.275,- eur), žaloba by musela byť zamietnutá.

40. Súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 26Co/95/2018-168 zo dňa 15.05.2019, v ktorom odvolací súd uviedol právny názor, s ktorým sa tunajší súd stotožňuje, a síce že „ustanovením § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. bolo do právneho poriadku Slovenskej republiky prevzaté ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. d) smernice 2008/48/ES. Tieto ustanovenia smernice boli predmetom výkladu Súdneho dvora EÚ, ktorý vo svojom rozsudku z 21. apríla 2016 vo veci C-377/14, O. a M. proti Finway, a.s., vyslovil, že čl. 10 ods. 2 písm. d) smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať „v tom zmysle, že... výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené“. Predmetom posúdenia Súdneho dvora Európskej únie v danom rozsudku bola situácia, že manželom Radlingerovým bol poskytnutý úver v určitej výške, no veriteľ si už v okamihu jeho poskytnutia oproti tomuto úveru započítal nárok na poplatok za poskytnutie úveru (porov. ods. 82 rozsudku). Z citovaného rozsudku teda možno vyvodiť, že pod pojmom „celková výška úveru“ v čl. 10 ods. 2 písm. d) smernice 2008/48/ES nemožno rozumieť sumu dohodnutú ako suma úveru alebo úverový limit v zmluve o úvere, ale sumu, ktorá bola reálne daná spotrebiteľovi k dispozícii na ten účel, na ktorý sa zmluva uzatvára. Tým samozrejme nie je vylúčené, že napr. v zmluve môže byť ako suma úveru dohodnutá určitá suma, z ktorej dlžník dostane k dispozícii len časť, po zrážkach (započítaní) poplatkov účtovaných zo strany veriteľa, ba dokonca to nevylučuje ani to, aby sa z takejto dohodnutej sumy vychádzalo pri úročení. Zmluva však potom zároveň musí podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. obsahovať aj celkovú výšku úveru v zmysle, v akom ju definuje cit. rozsudok Súdneho dvora. V prerokúvanej veci zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. ...214102 - pôžička síce uvádza ako výšku úveru sumu 11.000 €, z tejto sumy sa však v okamihu jeho poskytnutia žalovanému ako spotrebiteľovi odpočítal poplatok za poskytnutie úveru dohodnutý v zmluve na 330 €. V dôsledku toho bolo žalovanému reálne daných k dispozícii len 10.670 €, z čoho prevažná časť bola použitá na úhradu jeho iného záväzku v Slovenskej sporiteľni, a.s. To, že spotrebiteľovi je reálne daná k dispozícii len táto nižšia suma, však zmluva v prerokúvanej veci nikde neuvádza. Neuvedenie tohto údaja však

podľa už cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov.“

41. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov bola žaloba nedôvodná, a preto ju súd vo výroku I. rozsudku zamietol. V časti úroku súd žalobu zamietol, keďže nebola preukázaná platne uzavretá zmluva, z ktorej by nárok žalobcu na úrok z úveru vyplýval. V časti úroku z omeškania súd žalobu zamietol, pretože sa žalovaný do omeškania s vydaním žiadneho bezdôvodného obohatenia nedostal.

42. Súd nevykonal dokazovanie navrhované žalovaným, a síce znalcom z odboru grafológia, keďže žalovaný neniesol dôkazné bremeno pravosti podpisu, ale niesol ho žalobca, ktorý však také dokazovanie nenavhol. Súd na pojednávanie predvolal ako svedkyňu G.. S. D., ktorá sa však na pojednávanie nedostavila. Súd ďalej netrval na jej výsluchu, keďže dôkazné bremeno pokiaľ ide o pravosť podpisu a vyplatenie sumy úveru žalovanému niesol žalobca, keď zároveň vzhľadom na postoj svedkyne (nedostavenie sa na pojednávanie) a zainteresovanosť v prípade, ani nebolo možné očakávať, že by v konaní vypovedala, a to s poukazom na skutočnosť, že vzhľadom k okolnostiam prípadu nie je vylúčené, že by si výpoveďou spôsobila nebezpečenstvo trestného stíhania (§ 201 ods. 1 CSP). Okrem toho, súd mal skutkový stav dostatočne zistený z vykonaného dokazovania a ani výsluch svedkyne by nemohol viesť k inému rozhodnutiu súdu.

43. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

47. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

48. O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalovanému, ktorý by inak na náhradu trov konania mal nárok, keďže bol v konaní plne úspešný, nárok na náhradu trov konania vo výroku II. nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli (nebol zastúpený advokátom; nebol mu vyrubený žiadny súdny poplatok). Súd mal pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.